

[Knud Lind]

lemper reglerne om spirituskørsel, fordi der er for mange spritbilister.

Fjerde næstformand (Arentoft):

Må vi bede om lidt mere ro i salen.

Knud Lind (FP):

Ved andenbehandlingen kaldte indenrigsministeren lempelsen for liberalisme. Med venstres nye form for liberalisme er det således, at viceskoleinspektøren godt kan sidde i kulturudvalget og føre tilsyn med sig selv eller hustruen.

Når der er regeringsmøde, plejer statsministeren og andre at komme med ugens gode nyhed, når det drejer sig om bureaukrati. Indenrigsministeren har lavet om på sit oprindelige forslag, således at det oprindelige mål, at skabe færre tvivlsager, forsvinder fuldstændigt i ministerens tågede bemærkninger til ændringsforslaget.

Man er gået bort fra ordet samlever, fordi det ikke passer visse kvindesagsgrupper i folkettinget. Ordet samlever blev i loven erstattet med »et forhold, der kan sidestilles med ægteskab«, og det kan være mang ting. Det kan være en onsdagsveninde, det kan være en penneven, homoseksuelles bekendtskab, ja, man går så langt, at man taler om, at folk godt kan blive inhabile, hvis bare parterne har fælles børn. I realiteten bør de overhovedet ikke leve sammen. Det er det spørgsmål, man taler om, og alligevel kan man godt tale om inhabilitet, også hvis de i fællesskab ejer væsentlige formuegoder; det kan f.eks. være anparter i leasingselskaber.

Hvis formålet med dette lovforslag er at forenkle, så er det ganske enkelt tabt på gulvet. Hvis formålet er det, der står på ministerens miksturetiket, at befolkningen stadig væk skal have tillid til, at det er de rigtige beslutninger, der træffes i byrådet, ja, så er det også tabt på gulvet. Jeg burde være med til statsministerens regeringsmøder for at skabe lidt ligevægt, for jeg ville hver gang kunne komme med ugens dårlige nyhed. Her er en af dem.

I øvrigt mener jeg, at det, som det er skik i mange andre lande, måske burde være sådan, at offentlige embedsmænd slet ikke kunne sidde i en kommunalbestyrelse, i et amtsråd osv. Offentlige embedsmænd er folkets tjenere. Ved hjælp af venstres specielle

form for liberalisme har folkets tjenere gjort sig til herrer i værtens hus. Nutidens herremænd har fået føjet endnu et gode til de øvrige. LO er i realiteten langt bagud, når man taler om at indføre økonomisk demokrati.

Derfor bør man stemme nej til dette forslag i dag, som skaber mere bureaukrati og samtidig ikke giver tiltro i befolkningen til, at det er de rette beslutninger, der træffes.

Så kan vi jo spørge, hvordan man er nået så langt i et godt, gammelt, anerkendt parti som venstre. Når man hen ad vejen poder den oprindelige stamme med nye, forfinede skud, så kan der ske det, at der skabes en mistillid. Når jeg taler om nye skud, så er det uden om valgurnerne, og disse nye skud springer som unge løver ind i folkettinget og skal køre en ny liberalisme igennem. Jeg er sikker på, at økonomiminister Anders Andersen og andre i venstre, fru Nathalie Lind m.fl., vil give mig ret i, at de ikke er helt i overensstemmelse med de unge løvers nye form for liberalisme. Derfor bør man stemme nej til dette lovforslag i dag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget
vedtoges med 126 stemmer mod 2.

Fjerde næstformand (Arentoft):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 15:

Forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af konventionen om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder af 18. december 1979.

(Fremsat 3/11 82. Første behandling 11/11 82. Betænkning 8/3 83).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Helle Degn (S):

Jeg vil blot konstatere, at jeg synes, det er glædeligt, at Danmark nu ratificerer denne konvention. Socialdemokratiet er meget tilfreds med, at regeringen har frafaldet det forbehold, som man først havde fremlagt. Jeg synes, at udvalgsarbejdet klart har vist, at det var fornuftigt ikke at opretholde dette forbehold, men at søge fortolkningen af konventionens tekst om foreningsfriheden prøvet nærmere i det overvågningsudvalg, som allerede er nedsat af FN.

Sidst, men ikke mindst, vil jeg indtrænge de opfordre til, at der bliver fuld tilslutning fra alle partier her i folketinget til ratifikationen.

Halvgaard (FP):

Som jeg gav udtryk for ved første behandling af dette forslag, er fremskridtspartiet imod enhver form for diskrimination imod kvinder. Når vi ikke kan stemme for denne ratifikation, er det, fordi visse passager eller artikler i konventionen er så uklare, at en vedtagelse efter vor opfattelse kan få konsekvenser, som er i direkte modstrid med eller i uoverensstemmelse med de retsbegreber og frihedsbegreber, som er gældende her i Danmark.

Under udvalgsarbejdet har man forsøgt at få afklaret disse problemer, men har ikke fået tilfredsstillende svar. Jeg kan blot henvise til spørgsmål 17; svaret herpå indeholder også uklarheder, idet man direkte skriver ad svarene på spørgsmål 2 og 3, at der ikke kan gives en autoritativ fortolkning af bestemmelsens indhold. Det er specielt artikel 7 c), jeg henviser til.

Derfor kan fremskridtspartiet ikke stemme for forslaget.

Mette Madsen (V):

Det er klart, at man ved en ellers god konvention som denne må stille spørgsmålet, om den på nogen som helst måde anfægter de gode liberale traditioner i Danmark. Derfor vil jeg gerne spørge udenrigsministeren, om man ved at stemme for denne konvention opretholder fuld foreningsfrihed her i landet.

Steen Folke (VS):

Denne sag har haft et lidt pudsigt forløb. Nogle kan erindre førstebehandlingen, andre

kan jo slå tilbage og læse, hvad det var, der foregik under den. Bl. a. foregik der en debat mellem udenrigsministeren og mig om det forbehold over for artikel 7 c) i konventionen, som regeringen mente det var nødvendigt at tage, og man kan altså læse i Folketingstidende alle udenrigsministerens glimrende argumenter for, hvorfor det var helt nødvendigt at opretholde dette forbehold.

Nu er der imidlertid sket det, at fornuften har vundet over prestigen, og jeg synes, der er grund til at være tilfreds med, at man har droppet dette forbehold og derved bragt sig på linje med lande som Sverige og Norge. Jeg synes, det er en god ting, at denne konvention nu kan ratificeres med tilslutning fra bogstavelig talt hele folketinget og uden det tåbelige forbehold, der var indbygget i første version.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Som det vil være fremgået af mine besvarelser af de spørgsmål, udenrigsudvalget har stillet, kan der ikke gives nogen autoritativ fortolkning af rækkevidden af artikel 7 c) i konventionen. Det har hr. Halvgaard fuldstændig ret i. Men jeg vil gerne understrege, at i og med, at Danmark ratificerer denne konvention, binder vi os ikke til at gennemføre en bestemt lovgivning på dette område.

På fru Mette Madsens spørgsmål vil jeg svare, at efter regeringens opfattelse vil konventionens artikel 7 c) ikke kunne føre til en begrænsning af foreningsfriheden i Danmark.

Når der som i det foreliggende tilfælde sker det, at der opstår tvivl om en konventionsbestemmelses indhold, så finder jeg det personlig stadig naturligt, hvis man fra dansk side ud fra, hvad vi kunne kalde en mere forsigtig legalistisk synsvinkel, tager forbehold. Både justitsministeriets og udenrigsministeriets behandling af sagen turde bekræfte, at fra administrationens side har man været lydhør over for de synspunkter, der er kommet til udtryk herom, både i salen og under udenrigsudvalgets behandling af forslaget.

Af hensyn til beskyttelsen af Danmarks gode omdømme på ligestillingsområdet har jeg derfor, omstændighederne taget i betragtning, fundet det rigtigt, at regeringen indtager en positiv holdning til i lighed med Norge og Sverige at ratificere konventionen uden

[Udenrigsministeren]

forbehold. Jeg vil derfor appellere til fremskridtspartiet, da vi jo grundlæggende er enige om disse ting, om vi dog ikke i fællesskab kunne sørge for, at denne konvention nu bliver ratificeret af et enigt folketing.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning vedtoges med 116 stemmer mod 10.

Fjerde næstformand (Arentoft):

Om denne vedtagelse vil der nu blive givet udenrigsministeren meddelelse.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Anden behandling af lovforslag nr. L 97:

Forslag til lov om midlertidigt statstilskud til bygningsinvesteringer i jordbrugsbedrifter.

(Fremsat 12/1 83. Første behandling 25/1 83. Betænkning 9/3 83).

Der var stillet 4 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§ 1, ændringsforslag nr. 1, § 2, således ændret, ændringsforslag nr. 2-4, § 3, således ændret, og §§ 4-9 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Arentoft):

Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 79:

Forslag til folketingsbeslutning om præcisering af retningslinjerne for udstedelse af visum til sydafrikanske statsborgere.

Af Riishøj (SF) m.fl.

(Fremsat 18/2 83).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Forslaget indeholder 2 elementer. For det første, at henstillingen i det nordiske handlingsprogram af 10. marts 1978 om afbrydelse af sportslige og kulturelle kontakter med apartheidregimet også skal omfatte studie- og skolemæssige forbindelser. For det andet, at sydafrikanske flygtninge, repræsentanter for befrielsesbevægelser samt ofre for apartheidstyret ikke skal være omfattet af de i handlingsprogrammet omtalte foranstaltninger.

Inden jeg nærmere kommenterer disse 2 elementer, vil jeg gerne kort gøre rede for retningslinjerne for udstedelse af visum til sydafrikanske borgere inden for det kulturelle område, således som de er udformet på basis af henstillingen i det nordiske handlingsprogram.

Som nævnt i mit svar på en forespørgsel i folketinget den 20. januar 1983 om Sydafrika opnåede de nordiske udenrigsministre på mødet i Reykjavik i marts 1982 enighed om ensartede retningslinjer for administrering af visumpligten for sydafrikanske statsborgere. Disse retningslinjer indebærer, at alle sydafrikanske statsborgere, der ønsker at deltage i kulturelle manifestationer i de nordiske lande til fordel for apartheidregimet, bør nægtes visum. I de tilfælde, hvor der ikke klart er tale om kulturelle aktiviteter til fordel for det officielle Sydafrika, vil der ved afgørelsen af konkrete visumansøgninger blive lagt følgende retningslinjer til grund:

Henstillingen i det fællesnordiske handlingsprogram er rettet til offentlige myndigheder og institutioner, ikke til private. Den vedrører kun kontakter med apartheidregimet, og ved apartheidregimet forstås i første række sydafrikanske statslige eller kommunale